

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XIII. & damnat Tria Capitula. Hinc magnis motibus Ecclesia conturbatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A infanum & fatuum, Emeſe habitantem conſuli iubent. Vir ille faſtus ac inanis gloriae proculcanda cauſa modeltiam ſuam delirationis ſimulatione tegebat, vulgoque pro morione habebatur. Is lupinorum, quos tum forte comedebat, ſymbolo uſus, aduentibus monachis ſignificavit, Origenem ingenio ſuo conſumum, cum altiora feſtaretur, in mare lapſum periiſſe. Hoc ipſo anno Origeniſmi ſuſpectum Macarium Hieroſolymitanum Patriarcham, priuſquam electionem ipſius ſuffragio ſuo Imperator roborafſet, ſede ſua deturbatum fuiſſe narrat Evagrius: at in eandem aliquanto poſt reſtitutum, cum Origenem, Evagrium, & Didymum damnafſet, ab eodem proditum eſt. Quamvis autem publice & privatim Origenes infamaretur, nihilo magis Origeniſtarum Palaſtinorum animi confederunt: cumque in Nova praecipue Laura ſecta ipſorum inualeſceret, ab Euſtochio Hieroſolymorum Epifcopo inde extruſi ſunt. In varias illi partes diſſeminati, multos dogmatis ſuis inſecutos ad opem ſibi ferendam pellexerunt. Impenſe fauebat illis Theodorus ille quem dixi Aſcidas, Iuſtiniani conſiliorum particeps, magnaque ipſi familiaritate conjunctus. Factum ille Euſtochij vituperabat palam, & in ipſum aulam commovebat. Atque hanc cogenda Quintae Synodi cauſam fuiſſe ſcribunt Evagrius & Nicephorus.

XIII. Coaſta Conſtantinopoli Synodo anno 553. multis in ea de Tribus Capitulis actum eſt. Quae ſingula huc referre quoniam non eſt noſtri inſtituti; dixiſſe hoc unum ſufficiat, renitente Vigilio, qui Synodi celebrationi pro viribus interceſſerat, & Tria Capitula denuo defendenda ſuſceperat, damnata illa nihilominus fuiſſe; & Vigilium Theodori, Ibae, & Theodoretii partes tuentem per libellum à ſe compoſitum, & Iuſtiniano miſſum, C quem *Conſtitutum* appellavit, & Concilio ſubſcribere recuſantem, in cuſtodiam fuiſſe actum, modicum ei panis & aquae fuiſſe ſuppeditatum, ut habet Anaſtaſius in ipſius vita, multoſque Epifcopos ex Illyricis praecipue & Aſiis, eandem ob cauſam ſedibus fuiſſe dejectos, exilio multatos, & modis omnibus male habitos; alios ditatos muneribus aſſenſum praebuiſſe: ſed Romanam demum Eccleſiam inter Oecumenicas, & legitimas Synodos Quintam, vel Vigilij ipſius, vel Pelagij, aliorumque Pontificum nutu admiſiſſe; & ab exilio, rogatu Narſetis, reuocatum cum aliis Vigilium, dum Romam repeteret, in Sicilia obiſſe. Manifeſtum itaque eſt ex Origeniſtarum altercationibus, & Pelagij ac Theodori Caſarienſis ſimulacris & odiis hos motus & turbas in Eccleſia extitiſſe. *Illud liquere omnibus credo, inquit Liberatus, per Pelagium Diaconum, & Theodorum Caſaream Cappadociae Epifcopum hoc ſcandalum in Eccleſiam fuiſſe ingreſſum. Quod etiam publice ipſe Theodorus clamavit, ſe & Pelagium viros incendendos, per quos hoc ſcandalum introiit in mundum. Domitianus ipſe Ancyranus Origenica doctrinae aſſertor, in Epiftoſa quadam ad Vigilium Papam, Origeniſtarum opera factum agnoſcit, ut Tria Capitula à Iuſtiniano damnarentur: teſtis Facundus Hermianenſis Epifcopus libr. 1. ad Iuſtin. cap. 2. *Inuenit, inquit, deſideratam occaſionem* (Hæreticorum ſpiritus) *ex favore quorundam, qui ſub nomine Chriſtiano latenter in Eccleſia gentile Origenis dogma ſeclantur. Et quia per inſtantiam in ea religionis ejuſdem profani dogmatis iterata damnatio eſt; hinc eius ſectatores exacerſerunt aduerſus Eccleſiam, querentes, tam quacumque poſſent in miſſione turbare. Et hoc totum publicam notitiam non eſſugit: praeterea cum & Domitianus quidem Ancytenſis civitatis Epifcopus Provinciae prima Galatia, qui ſuit ipſius Origenicae hæreſis manifeſtus aſſertor, per libellam quem ad beatiffimum Papam Vigilium ſcripſit. Deo extorquente confeſſus eſt, quod eiuſ complices Origeniani, cum viderent non ſe poſſe proprium dogma defendere, neque ſibi quicquam ſpei de conſtituto reſtare, ad ultionem eorum quae contra Origenem geſta ſunt, hoc Eccleſiae ſcandala commoverunt. Quod & clarius repetit libr. 4. cap. 4.**

XIV. Vtrum porro de Origene ac Origeniſtis in Quinta Synodo actum ſit, inſtelligendum eſt: nam de iis penitus ſimile ipſam nulla uſus circuitione Halloxius aſſeruit; & quae ante, vel poſt Concilium aduerſus Origenem geſta ſunt, ea multos vel odio Origenis, vel Imperatori adulantes, vel humanitus lapſos, in Concilio ipſo geſta ſcripſiſſe. Equidem ſic olim exiſtimaviſſe me fateor, quod jaſtari vulgo & credi ſolet, huius auctoritate Concilij damnatum fuiſſe Origenem, Origeniſque doctrinam, id Graecorum fraude fuiſſe conſtitutum, & in Evagrii hiftoria forte inſertum. Ad id credendum his poſſimum rationibus permovebar: nullam in Actis Concilij Origenis extare damnationem, nullam apud Victorem Tununenſem, vel Facundum, horum temporum æquales, & rerum geſtarum teſtes. Verum re accuratius penſitata, actam in Synodo Origenis, Origeniſtarumque cauſam, ipſumque cum aſſeculis, & dogmatis damnatum, & anathematis conſoſum fuiſſe non perſuaſus ſum modo, ſed quicumque etiam aliter ſenſerit, vel parum attentum, vel non ſatis prudentem eſſe oportere. Cauſas cur id crediderim has habui. Primum totius rei ſummam, & verba ipſa Anathematis ab Evagrjo relata eſſe video, quem totum Graeculorum agmen ſequitur, Auſtor Chronici Alexandrini, Georgius Syncellus, Theophanes, Photius in libello De Synodis, Nilus Rhodius, & Anonymi duo qui De Synodis quoque ſcripſerunt, quoſque in Canonici Iuris antiqui Bibliothecam contulit Henricus Juſtellus